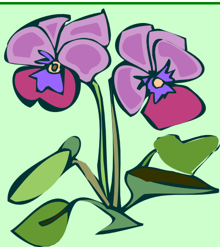


PENSEO

N-ro 191

Sept. / 2007

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 18-a jaro http://www.elerno.net/penseo/penlisto.htm

Sheng Congwen (1902-1988)

PARO DA GEEDZOJ

......konsentite. ĉio jam estis en ordo.

"Nu, bone, bone, mi iros mi iros ! laŭ via parolo mi agos!" Dirante la virino refoje rigardis al la viro, laŭ maniero speciala de virino.

"Kiel vi diros?" La penso de zorgema viro ĉiam estis pli profunda ol virino. Li ja timis ke ŝi forgesus.

"Kiel diri? Ĉu vi demandas, kiel mi diru en tiu okazo?"

"Jes!" La viro jam senpacience urĝis ŝin tuj diri.

"Mi lasos lin elpreni tiun objekton, ke li legu, ke li..."

"Diru simple, ke vi post lia ĉirkaŭpreno, vi!"

"Jes, post kiam li ĉirkaŭprenis min, mi diros al li, ke ne faru tion. Mi diros ke mi jam havis edzon, mi ne povas fari tian stultaĵon kun alia viro. Mi diros, ke se tiu viro scius, li mortigos min per ponardo, li strangolos min per ŝnuro. Mi diros ke mi suferis ofendon. Mi rakontos tion al tiu mia viro. Mi diros ke mia bonfamo estas ruinigita. Ruinigita estas ankaŭ la honoro de mia edzo...Mi ploros, ne permesante lin foriri...Kaj mi diros ke mi dissciigu tion al la publiko, ke ĉiuj sciu ĉitie, ke ĉiuj juĝu la aferon por mi."

Dum la virino ripetis la produktitajn frazojn, la viro kapjesis, kapjesis, kapjesis. Vidante ke la virino finis parolon, li manklakis, esprimante sian ĝojon kaj kontenton pri ŝia kompetenteco. Kaj li admonis: "Ne forgesu dum la necesa momento! Ne ploru senlarme! Ne..."

Fakte, la zorgo pri senlarma ploro estas superflua. Pri tio la viro sciis pli ol sia virino. Li sugestis ke la larmoj estu abundaj. ĉar la epoko progresis. Malmulte da virinaj larmoj ne sufiĉas por konkeri koron de viro.

Ĉar ordinare larmoj malfacile timigis lin, li sugestis pri multo da larmoj. ŝi respondis ke tio certe estas plenumota. Al virino, kiu nur se kapkline ekploris, larmoj certe elfluos. Tio estis pli facila ol akuŝo, la grava afero.

Li kredis tion. Tamen, se oni ankaŭ povus anticipe ekzerci sin pri larmado, kompreneble la viro ne oponus tian "provludon".

"Mi fidas vin. Agu laŭplane! Mi certe venos fini." La viro diris ĝentilmane.

"Ho, vi nepre venu! Sen via alveno mi ne povos elsceniĝi. Vi atendu anticipe ĉe la ŝtiparo, silente, ne lasinte ke aliaj homoj sciu! Vi ekaperu kiam vi aŭdis mian ploran krion 'helpu!'"

"Ho, tiam mi certe venos. Vidante ke mi batas kun minaco buĉi lin, vi nur ploru neglekte! Mi koleros ĝis tia grado por fari murdon. Tiam mi senigos al li fieron. Nur tiam vi plorante konfesu al mi ion ĉion. kaj ni vidu kiel li reagos?"

"Mi plendos ke tiu ulo volis senvestigi min! Ne! Mi diru ke li perforte devigi min fari tian malĉastaĵon. Li devigis min kunkuŝi en tia loko. Li petis ke mi fuĝu kun li, ke mi..."

"Sed ne diru tion, se li parolis al vi ne pri fuĝo!"

"Ho jes! Mi ne diru kion li ne diris, mi diru nur kion li diris. Sed tamen kion fari se li diris nenion?"

"Ne eble, tiu viro ne estas muta! Ĉu viro kiu volas allogi alies edzinon povus esti stulta? Vidante vian nekonsenton, li certe serĉos multe da paroloj por tenti vin! Lia parolo certe estos pli multa ol kiom mi povas imagi. Tiu estas fiulo. Vi ne estu allogita de lia bela aspekto kaj lerta lango kaj efektive kun li..."
"Kio? Ĉu mi estas tia virino?"
"Ho, vi ja estas fidinda por mi! Ĉar tio estas profito de ni ambaŭ. Mi ne havas egoistan intencon. Por utilo de la ŝtato ni ja devas puni tian fiintencan junan dandon. Sed mi devas atentigi vin: estu singardema! Agu laŭ mia artifiko, ni akiros monojn sen trompiĝo. Akirinte monon, mi aĉetos ŝtofojn kiuj plaĉas al vi. Ĉu vi ne diris ke vi bezonas kelkajn bonajn vestojn por gasti?"
"Ho, mi volas la ruĝan, ne la skarlatan."
"Nu! Ni aĉetu la ruĝan! Sed ĉu vi memoris mian parolon?"
"Jes! Mi ne estas trijara infano!"
"Do ripetu, refoje!"
"Ho, mi ne ripetu. Mi jam forgesis." Tio estas intenca rifuzo, ĉar la viro rigardis ŝin tro malsaĝa.
Aŭdinte tian tro sekan respondon, la viro diris:"Se vi jam forgesis, do for la aferon!"
"For, do for! Ĉar ne mi mem bezonas monon."
"Ho, ĉu vi opinias min vivanta kokrito?"
"Ba, vi estas honesta, rangulo! Kiu ne scias tion? Tian kokradon ja mi mem deziras!"
"Putino! Vi meritas baton pro tia parolo! Se vi vere adultos, mi rabu vian vivon!"
"Ho, mi adultos, ĉu laŭ mia propra deziro? Ĉu mi volas ĉasi monon? Se mi estas putino, kio vi?"
"Mi estas kokrito, vivanta kokrito! Nun kokrito batmortigos vin!" Kaj la viro kun grincanta dentaro iris al la virino. per unu mano li ekkaptis al ŝi mallongan hararon kaj trenis malantaŭen. La virino ekfalis teren.
Fortaj vangfrapoj falis al ŝiaj du vangoj. piedbato al ŝia talio. La virino ekploris kvazaŭ en trejnado. Jen vere brila provludo de larmado. Kvankam tiom multe da larmoj, tamen ankoraŭ nur provludo!
"Ho vi batmortigu min, batmortigu min! Mi ne volas plu vivi en la mondo!" La virino plore plendis ruliĝante sur la tero.
"Vi mem mortu. Mi jam estas laca!" Dirante la viro forlasis la virinon. Li manfrapis por forigi polvojn desur polmoj kaj rikanis starante en la ĉambro.
"Ho, vi batmortigu min! Tiam vi povos prenu pli junan belulinon ke ŝi ĉasu monojn por vi!"
La viro respondis nur per silenta rikano.
"Kial ĉesigi vian baton? Batu! Piedbatu!"
La viro ankoraŭ rikanis, kun iom da pento. Tamen ĉar la edzo estas ĝentilmano, li posedu la stilon de ĝentilmano, tial li ne povas konfesi sian eraron kiel tiaspeca viro...
La virino laciĝis de plorado, de plendado. Sidante sur tero ŝi meditis. ŝi ekridis. ŝi ne bezonis persvadon de la viro. ŝi mem stariĝis, frape forigis de si polvojn kaj iom ordigis al si hararon.
Ambaŭ okupis respektive angulon de la salono, kvazaŭ jam kun konsento pri repaciĝo.
Iu frapis je la pordo ekstere. La viro iris gvati tra la pordfendeto, kaj tuj rapidis revenen al la virino. Li fariĝis afabla. Li demandis afable al la virino, ĉu ŝi volonte agos laŭ la malnova interkonsento.
"Volonte." respondis la virino.
"Li jam alvenis. Do vole nevole ludu la dramon en nia hejmo."
Aŭdante ke tiu homo jam alvenis, la virino eksentis streĉon en sia koro.
Aŭdinte la diron de la viro ke ludu la dramon en sia propra hejmo, la virino ekridis. Tiu rido signifas ŝian konsenton pri la honora propono far la edzo.
"Iru malfermi la pordon, kaj mi foriru tra la malantaŭa pordo."
"Vi..."
"Mi nepre devas foriri! Mi revenu post unu horo. Bone ludu la dramon dum unu horo. Se la intrigo estus plilongigota, mi revenos en

malĝusta momento."

Audiĝis denova frapado sur la pordo.

"Prefere vi revenu post kiam mi vokas 'helpu!'"

"Jes, bonege. Mi ne revenu antaŭ via voko."

"Konsentie. Nun foriru!"

Ili kisis unu la alian, kvazaŭ per la kiso garantias. Post kiam ambaŭ ricevis la garantion, la virino iris malfermi la pordon, kaj la viro malaperis tra la angula pordo de kuirejo.

La virino enlasis gaston al salono, kaj poste de la salono al ĉambro.

La gasto estas junulo. Aŭdinte ke la dommastro ne estas hejme, la gasto fariĝis bonhumora kaj ankaŭ tre kuraĝa, ĉar junulo kutime rigardis la hazarde ricevitan oportunon favora ŝanco.

La virino invitis la gaston kune sidiĝi. Kaj la gasto kondutis ĝuste kiel la mastrino atendis. Tempo malrapide pasis, kaj la gasto malrapide ŝanĝis sian konduton.

Sed verŝajne la virino forgesis krii:"Helpu!"

Ŝi eĉ lasis ke la gasto ricevis ĉion kion li deziras.

Ŝi faris aferon eĉ ekster sia propra atendo.

Evidente kun venĝemo ŝi lasis ke la juna gasto senbride agu sur ŝia korpo.

La gasto eliris la domon, kaj tuj ĉe la enirejo de la strateto renkontiĝis kun la dommastro.

La dommastro konfuziĝis, dum la gasto ruĝiĝis. Tamen, kiam du amikoj renkontiĝis, ili devis paroli ion. Do la gasto komencis:

"Ha, mi atendis vin tutan horon, sed vi ankoraŭ revenis, do mi akompanis la bofratinon sidi longan tempon..."

"Ho, ĉu tiel okazis? Pardonu, pardonu! Sidiĝu ankoraŭ momenton!"

Rigardinte sian brakhorloĝon, la gasto diris:"Jam urĝis la tempo. Morgaŭ mi revenu."

"Sed vi venas ja por iu afero, ĉu ne?"

"Aĥ, nur bagatelo. Morgaŭ ni revidu nin en la parko."

"Sed kiam?"

"Je la sepa posttagmeze."

"Bone. Je la sepa, akurate."

Fakte la gasto diris al la mastro la saman tempon kiun li mendis por rendevuo kun la mastrino. Tamen li jam ne havis tempon korekti kaj haste forrapidis.

La mastro revenis sian hejmon. Li vidis ke la edzino kuŝis en la lito, ankoraŭ ŝajnigante sin dormanta, kun paro da kapkusenoj sub sia talio. Li subite komprenis ion. Li iris al la edzino, kun furioza kolero, li ekkriis laŭte kaj tuj sin ĵetis sur la korpon de la edzino.

…………

La sekvan tagon, la gasto atendis en la parko ĝis la 9-a vespere kaj ankoraŭ ne volis foriri.

Tiu naiva homo ankoraŭ supozis, ke lian vanan atendon kaŭzis certe subita malsaniĝo de iu el la geedzoj, kiuj ne povis veni al la rendevuo en parko.

La trian tagon, li vizitis al la bona paro, kaj nur tiam li informiĝis, ke la gemastroj ambaŭ suferis de neatendita stranga malsano kaj nun vizitis hospitalon por ŝanĝi al si bandaĝon.



elĉinigis **Guozhu**

Kant-teksto



Ruĝas l' Orient'

Ruĝas l' orient',
jen leviĝas sun'.
Maŭ Zedong nun elstaras en Ĉini'.

Li feliĉon kreas por popol’ , (hu er hei ja)
Al ni viv-savanto estas li.

Maŭ Zedong
amas nin.
Gvidas nin li kun defi’,
Por konstruad’ de Nov-Ĉini’ , (hue r hej ja)
marŝi antaŭen kun energi’.

Kiel sun’,
Komparti’,
ja prilumas ien ajn.
Kie estas Komparti’ , (hu er hej ja)
tie liberiĝas la naci’.

Elĉinigis **Kanglong**

KIEL SUN’ SUR ORIENT’

En Ĉini’, Mao zedong
Kiel sun’ sur orient’,
Portas bonon al popol’,
liberiĝon en atend’.

Prezidant’ Mao Zedong
Gvidas popolon antaŭen
Por novigo de ĉini’
Bataladi al la venk’.

Komparti’ kiel sun’,
Portas lumon kun favor’.
Kie venas komparti’,
Liberiĝas la popol’.

Elĉinigis **Vadant**

Li Shangyin (813-958)

Chang E*

Sur glimekran’kandela ombro fundas,
La Lakta Vojo en aŭror’profundas.
Ŝi pentas, ŝtelglutinte eliksiron,
soleco ĉiunokte ŝin inundas.

trad. **Shi Chengtai**

**) feino en la Luna Palaco laŭ ĉina legendo. Iam ŝtelmanĝinte eliksiron, kiun la Ĉiela Reĝino Wang-mu donacis al ŝia edzo Yi, ŝi alflugis feine en la lunon sole kaj restas tie ĉiam.*

Anonima:

LUNO

Lante leviĝas el easta maro,
iom post iom venas al nubaro.
Ĉi-nokte plenrondiĝas luna disko,
Kie ne lumas ĝia brila klaro?

Trad. **Guozhu**

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_
Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Nanhai Kolegio de Sud-Ĉina Normala Universitato, Nanhai, Guangdong 528000, Ĉinio
Tel: (0757) 86366253 (hejme)
E-poŝto: vejdo@163.com
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.cn/penlisto.htm
◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_